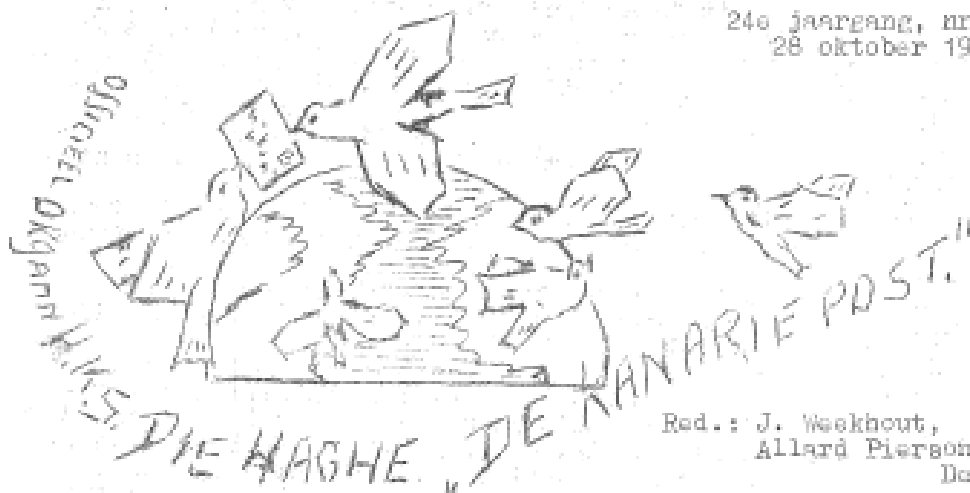

24e jaargang, nr. 31.
28 oktober 1957.

Red.: J. Weekhout,
Allard Pierschlaan 94,
Den Haag.

Ons nieuwe veld.

Het veld aan de Daanbruggestraat is per 1 november 1957 aan Die Haghe toegewezen. Het staat er zo simpel. Maar hoevele malen hebben wij niet de vraag gehoord: "Hoe staat het met het nieuwe veld?"

Nu is het dan zover en nog wel heel erg plotseling. In ieder geval eerder dan wij hadden verwacht. Het veld aan de Daanbruggestraat, waar wij ruim twee velden zullen kunnen uitleggen, krijgt Die Haghe als enige besoner. Laten wij dankbaar zijn dat ons de gelegenheid wordt geboden hier te gaan uitbouwen aan onze vereniging.

Dit nieuwe veld brengt naast een ruimere speelgelegenheid en een betere accommodatie ook grotere lasten en plichten met zich. Op de lasten wil ik hier niet verder ingaan (een goed verstaander heeft aan een half woord genoeg.) Onze plicht is te tonen, dat wij het waard zijn. Dit is niet de plicht van enkelen in onze vereniging. Dit is de plicht van ieder senior- en aspirant-lid. Wij zullen zuinig moeten zijn op ons veld door o.a. het speelveld na een gespeelde wedstrijd te verleggen. We zullen zuinig moeten zijn op ons materiaal en op onze kleedgelegenheden. Mogen wij op U allen rekenen?

Als je een nieuwe woning betrekt heb je vooral de eerste tijd nog wel eens heimwee naar de oude woning, vooral als je - zoals wij - daar vele jaren hebt doorgebracht in een zeer goede verstandhouding met je buren.

Wij hopen dat alle oud-leden en ouders van onze leden en aspiranten, die ons wisten te vinden op de Escamplaan, ook de weg naar ons nieuwe veld zullen weten te vinden. Dan is in zeer korte tijd voor ons en voor hen de Daanbruggestraat net zo vertrouwd en gezellig als de Escamplaan al die jaren is geweest.

De officiële opening, die door de zeer korte tijd van voorbereiding niet zo zal kunnen zijn als wij ons dat hadden voorgesteld, zal plaats vinden voor de aanvang van de wedstrijd Die Haghe I - Spangem I.

Mogen wij rekenen op Uw belangstelling?

D i k Drinkman.
(voorzitter)

Wij gaan verhuizen!

De 1e november 1957 zal een historische datum in het bestaan van onze vereniging zijn. Op die dag gaan wij verhuizen van de Escamplaan naar de Daanbruggestraat. Wij verlaten een veld met een volkomen verouderde en ontoereikende kleed- en wasgelegenheden, op een spijkplinternieuw terrein, voorzien van een ruime, heldere en geriefelijke accommodatie te gaan bespelen. Op het moment dat je dit verneemt, wellen er verschillende gedachten bij je op. In de eerste plaats een gevoel van dankbaarheid, dat nu definitief gelukt is, wat tot dusverre nog steeds een wensdroom was. Ik kan hier wisternaar niet uit de keuken klappen, maar als jullie eens wisten hoeveel sportverenigingen op ons nieuwe terrein saaden, dan kan het slechts de vreugde vergroten, dat het juist aan ons Die Haghe is toegewezen. Anderszijds bekruipt ons een gevoel van wensdroom, nu wij het oude, vertrouwde home moeten verlaten.

Ik beschik niet over de gegevens om te kunnen vertellen op welke terreinen wij veel gespeeld hebben in de loop der jaren. Onze vereniging telt nog steeds een aantal leden, die dit "haarfijn" zouden kunnen verhalen. Wel weet ik, dat wij van onze 37½ jaar er ongeveer 22 aan de Escamplaan hebben doorgebracht. Het is dus het veld geworden, waar wij de langste periode ge-bivakkeerd hebben. Lief en leed hebben wij er gedeeld. Die Haghe beleefde er sombere tijden, maar ook vele hoogtepunten konden er worden gaviard. Zelfs de oorlog kon ons er niet van verdrijven. Huwelijken werden (en worden!) er voorbereid. Degradaties en promoties wisselden elkaar af. Onenigheden werden er "uitgevochten", vriendschappen gesloten. Dit tijdvak wordt nu plotseling afgesloten. Wij hebben allen onze laatste wedstrijden aan de Escamplaan gespeeld en gaan, als emigranten, een nieuwe toekomst tegemoet.

Laten wij thans een blik vooruit werpen. Over het verleden kan bij andere passende gelegenheden veel worden gesproken en geschreven (Heb je je bijdrage voor het Nieuwjaarsnummer al op papier staan?).

Wij gaan nu een terrein betrekken, waarop gemakkelijker twee velden kunnen worden uitgelagd (hiervoor moet trouwens ook worden betaald!!). Dat betekent, dat wij over aanzienlijk meer speeltijden kunnen beschikken dan tot dusverre het geval was. Dat houdt dus in, dat wij kunnen groeien. De vierde aspirantenploeg, die Hans Berens de vorige week aankondigde, kan er dus nu komen en zelfs meer dan dat! Wij behoeven beslist niet tot een monstervereniging uit te dijen, maar een paar twaalftallen, b.v. een stuk of drie in totaal, mogen er toch wel bij. De handen moeten dus uit de mouwen worden gestoken en dat te bereiken. Mogelijk is het zeker. In het aangrenzende Morgenstond ligt nog een groot terrein braak! Het bestuur zal deze wintermaanden de nodige plannen moeten voorbereiden om in het komende voorjaar met een krachtige wervingscampagne te kunnen beginnen. Daarvoor is geld nodig. Ook dat kan er kosten via allerlei acties. Ziet naar de verenigingen die grote clubgebouwen tot stand brachten. Zorgt ervoor, dat des zondags een grote schare toeschouwers de verrichtingen van onze kourploeg gadeslaat. Stapte over de onderlinge geschillen (zo die er mochten zijn!) heen, en slaat de handen ineen!

De kans wordt jullie geboden. Grijpt haar!!!

DIE HAGHE, P R O P H E T I A T !

Wim Uithof.

Rond de Escamplaan.

Als een donderslag bij heldere hemel komt het bericht, dat Die Haghe ingaande 1 november het terrein aan de Baanbruggestraat gaat bespelen. Na 22 jaar lang gesproken te hebben over ons veld aan de Escamplaan, zullen we voortaan Baanbruggestraat moeten zeggen. Vele ouderen, die bijna 20 jaar lang de vertrouwde gang naar de Escamplaan hebben gemaakt, zullen met weemoed terugdenken aan dit veld. Er zijn op dit veld belangrijke wedstrijden gespeeld en vele onderlinge wedstrijden gehouden. Maar als wij dan denken aan wat ons te wachten staat, dan krijgen we goeie hartkloppingen. Ruime kleedgelegenheden, zo groot, dat men er bijeenkomsten kan organiseren, douches, waar we zo lang naar verlangd hebben, cantine, een gelegenheid waar we onze kas flink kunnen spekken en tenslotte, en dat is wel het allerbelangrijkste: kaas in eigen huis! Niet dat wij iemand een kwaad hart toedragen, verre van dat, want ik geloof wel, dat wij aan Ready altijd een prettige buur hebben gehad, maar ondanks dat profereert iedere vereniging een eigen veld te hebben. Volgens de aspirantencommissie komen er voor een vierde aspirantenploeg nog een paar jongens en meisjes te kort. Zou dit tekort nu nog lang moeten bestaan? Neen! Hier ligt thans de weg open om een heel aspiranten-twaalf-tal te formeren.

Een nieuw veld, een nieuwe omgeving, mijn liefje wat wil je nog meer? Dat de geel-zwarte vlag fier hoge wapperen op een veld waar Die Haghe nog vele successen zal weten te behalen, is de wens van

O b s e r v e r.